

не влѣзъ въ кръвъ и да си отмѣстихъ съ
34 рѣжъ-тъ си. Защото наистинѣ, живъ е
Господь Богъ Израилевъ, "който мя въз-
брани отъ да ти сторѣхъ зло, ако не бѣ-
ше побързала да дойдешъ да мя посрѣщъ-
нешъ, "бѣмаше да остане Навалу до у-
трѣшнѣхъ-тъ зорѣхъ нито единъ кракъ нѣ-
що. И зѣ Давидъ отъ рѣжъ-тъ и онова
35 що му бѣ донесла: и рече ѱ: "Взлѣзъ
въ домъ-тъ си съ миръ: виждъ, послушахъ
гласъ-тъ ти, и "пріеѣхъ лице-то ти.
36 И дойде Авигея при Навала: и ето,
"той имаше пиръ въ домъ-тъ си, като
пиръ царскій: и срдце-то Навалово бѣше
весело въ него, и той бѣше крайнѣо пі-
янтъ: заради това му не извѣсти нищо, ни
мало ни голѣмо до утрѣшнѣхъ-тъ зорѣхъ.
37 Но на утрѣнъ-тъхъ като ся испрѣзвн Нав-
валъ, исказа му жена-та му тѣзи рабо-
ты: и примрѣ срдце-то му въ него, и
38 станъхъ като камыкъ. И слѣдъ десетъ дни
почти, порази Господь Навала и умрѣ.
39 И когато чу Давидъ че умрѣ Навалъ,
рече: "Благословенъ Господь, "който сж-
ди сждъ-тъ ми за поношение-то ми отъ
Навала, и "възбрани рабъ-тъ си отъ зло-
то: и "Наваловъ-тъхъ злобъхъ обрѣхъ Го-
сподь на главъ-тъхъ му! И прати Давидъ
та говори на Авигеѣ, да ѱ земе за же-
40 нѣхъ за себе си. И дойдохъ Давидовѣ-тъхъ
раби при Авигеѣ, въ Кармилъ, та ѱ го-
ворихъ и рекохъ: Давидъ ны прати при
41 тебе, да тя земе за женъхъ за себе си. И
станъхъ та ся поклонн съ лице-то си до зе-
ми, и рече: Ето, "нека е раба-та ти слугы-
ня да мѣ носѣтъ на рабы-тъ на госпо-
42 даря си. И побърза Авигея, та станъхъ и
качи ся на оселъ-тъ, заедно съ петъ ней-
ны момичета които отивахъ велѣдъ неѱхъ:
и отиде велѣдъ Давидовѣ-тъхъ вѣстители, и
43 станъхъ му жена. Давидъ зѣ още и Ахи-
ноамъ "отъ Іезраель: "и тѣзи двѣ-тъхъ бѣ-
44 хъ му жены. А Саулъ бѣше далъ "Ми-
халъ, дѣщерѣхъ си, Давидовъ-тъхъ женъхъ,
на Фалтія Лаисовъ-тъхъ сынъ, който бѣше
отъ "Галлимъ.

ГЛАВА 26.

1 А дойдохъ Зифейци-тъхъ при Саула въ
Гаваѣхъ, и рекохъ: "Не крые ли ся Да-
видъ въ хѣлмъ-тъ Ехелъ, срещъ Іеси-
2 монъ? И станъхъ Саулъ, та слѣзе въ Зиф-
скъ-тъхъ пустыньхъ, и имаше съеъ себе си
три тысящи избранны мжжѣе отъ Изра-
иля, да търси Давида въ Зифскъ-тъхъ пу-
3 стынѣхъ. И расположи станъ-тъхъ си Саулъ

на хѣлмъ-тъхъ Ехелъ, който е срещъ Іе-
симонъ, при пѣтъ-тъхъ. А Давидъ сѣдѣше
въ пустыньхъ-тъхъ, и видѣ че Саулъ идѣше
4 отдиръ му въ пустыньхъ-тъхъ. За това пра-
ти Давидъ съгледатели, та ся научи че
Саулъ наистинѣ дойде.
5 И станъхъ Давидъ та дойде на мѣсто-то
дѣто Саулъ бѣше расположилъ станъ-тъхъ
си: и съгледа Давидъ мѣсто-то дѣто лѣ-
жеше Саулъ, и "Авениръ Нировый сынъ
военачалиникъ-тъхъ му. А Саулъ лѣжеше въ
оплотъ-тъхъ отъ кола-та, и людѣ-тъхъ бѣхъ
6 расположени около него. Тогазъ отгово-
ри Давидъ и рече на Ахимелеха Хеттея-
нинъ-тъхъ, и на Ависеѣ "сынъ-тъхъ Саруинъ,
братъ-тъхъ на Іоава: "Кой ще слѣзе съ ме-
не при Саула въ станъ-тъхъ? И рече Ави-
7 сей: Азъ ще слѣзъ съ тебе. И тѣй дой-
дохъ Давидъ и Ависей прѣзъ ноцъ при
людѣ-тъхъ: и ето, Саулъ лѣжеше заспалъ
въ оплотъ-тъхъ отъ кола-та, и копѣ-то му
забито въ земѣхъ-тъхъ при главъ-тъхъ му: а
Авениръ и людѣ-тъхъ лѣжехъ около него.
8 Тогазъ рече Ависей Давиду: Богъ заклю-
чи днесъ врагъ-тъхъ ти въ рѣжъ-тъхъ ти: и
сега да го поразѣхъ съ копѣ-то дори до
земѣхъ-тъхъ за единъждъ и нѣма да повторѣхъ
9 вързъ него. А Давидъ рече на Ависеѣ:
Да го не погубишъ: защото "кой може
тури рѣжъхъ на помазаника Господень и
10 да е неповиненъ? И рече още Давидъ:
Живъ Господь, "Господь ще го порази:
или "денъ-тъхъ му ще дойде, и ще умре:
или "ще влѣзе въ бранъ, и ще ся свърши.
11 "Да ми не бжде отъ Господа, да турѣхъ
рѣжъхъ на помазаника Господень! Но зе-
ми сега, молихъ, копѣ-то което е при
главъ-тъхъ му, и кѣрчагъ-тъхъ съ водъхъ-тъхъ
12 та да ся отидемъ. И тѣй зѣ Давидъ ко-
пѣ-то и кѣрчагъ-тъхъ съ водъхъ-тъхъ, отъ при
главъ-тъхъ на Саула: та ся отидохъ, и ни-
кой не видѣ, и никой не усѣти, и никой
не ся събуди: защото вѣнчкъ-тъхъ спѣхъхъ,
понеже "дѣлбокъ сынъ отъ Господа бѣ
паднѣлъ на тѣхъ.
13 Тогазъ минъ Давидъ на срещъ, та за-
станъхъ на върхъ-тъхъ на горъхъ-тъхъ отъ да-
лечъ: между тѣхъ имаше голѣмо разсто-
14 яніе. И извика Давидъ къмъ людѣ-тъхъ, и
къмъ Авенира Нировъ-тъхъ сынъ, и гово-
рѣше: Не отговаряшъ ли, Авенире? И от-
говори Авениръ та рече: Кой си ты дѣто
15 выкашъ къмъ царя? И рече Давидъ Аве-
ниру: Не си ли мжжъ ты? и кой е подо-
бенъ тебѣ между Израиля? а защо не
пазишъ господаря си царъ-тъхъ? понеже
влѣзе единъ отъ людѣ-тъхъ да погуби ца-

а Ст. 26.

б Ст. 22.

в Гл. 20; 42. 2 Цар. 15; 9.

г Цар. 5; 19. Дар. 7; 50.

д Ст. 48.

е Быт. 19; 21.

ж 2 Цар. 13; 23.

з Ст. 32.

ж Прит. 22; 23.

з Ст. 26; 34.

и 3 Цар. 2; 44. Псал. 7; 16.

і Руо. 2; 10, 13. Прит. 15; 33.

к Ис. Нав. 15; 56.

л Гл. 27; 3. 30; 5.

м 2 Цар. 3; 14, 15.

н Иса. 10; 30.

а Гл. 23; 19. Псал. 54; над-

пись-тъ.

б Гл. 14; 50. 17; 55.

в 1 Лѣт. 2; 16.

г Сжд. 7; 10, 11.

д Гл. 24; 6, 7. 2 Цар. 1; 16.

е Гл. 25; 38. Псал. 94; 1, 2, 23.

Лук. 18; 7. Рим. 12; 19.

ж Виж. Быт. 47; 29. Втор.

31; 14. Іов. 7; 1; 14; 5.

Псал. 37; 13.

з Гл. 31; 6.

и Гл. 24; 7, 13.

і Быт. 2; 21. 15; 12.